

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти

МАТЕРІАЛИ

12-ї Всеукраїнської науково-практичної
конференції

«РОЗВИТОК ФОРМ І МЕТОДІВ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»

8-9 листопада 2024 року
Сторінка 1 з 165 — 🔍 +

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації:
Матеріали 12-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. – Дніпро, 8-9.11.2024: тези
доповідей. – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2024. – 165 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 560 від 15.10.24

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні
результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту

З метою запобігання та виявлення академічного плагіату, тези доповідей
учасників конференції, включені до збірника її Матеріалів, перевірялись на
унікальність тексту програмним забезпеченням Strikeplagiarism.com.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права»,
при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на
авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2024
© ДДАЕУ, 2024

СЕКЦІЯ 3**ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

ЗНАЧЕННЯ ТА ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Фанайлов С.

72

СЕКЦІЯ 4**НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ
ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ

Береза Н.

74

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ
ГРОМАДАМ В УКРАЇНІ

Василенко Ю.

75

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІНСТИТУТІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ І НАПРЯМИ
ЇХ ВИРІШЕННЯ

Горенч М.

77

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО
СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Довженко С.

79

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Жура С.

81

СИМЕТРИЧНА ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНИХ ЕКОСИСТЕМ

Зусв М.

83

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ТЕНДЕНЦІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ:
МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ

Кійко Д.

84

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Крушельницький А.

86

ТЕОРЕТИЧНИЙ ЗМІСТ КАТЕГОРІЙ «РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА» І «РЕГІОН»
ЯК ОБ'ЄКТУ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ

Кудрявцев М.

88

АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ПРЯМОЇ
ДЕМОКРАТІЇ В ТГ

Кузнецов О.

91

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В ПУБЛІЧНИХ
УСТАНОВАХ ТА ОРГАНІЗАЦІЯХ

Лебеденко О.

92

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ВНУТРІШНЬО
ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

Маслова Ю.

95

МІСЦЕ І РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У РОЗВИТКУ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Мінакова Н.

98

ПОРІВНЯННЯ МОДЕЛЕЙ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ ТА ІНШИХ
КРАЇНАХ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Мотякін І.

101

- кількість мешканців територіальної громади, для яких відновлено доступ до муніципальних послуг;
- інші специфічні для кожної територіальної громади показники.

Важливо, що майно, яке у рамках проєктів міжнародної технічної допомоги спрямовується на відновлення об'єктів, які перебувають у комунальній власності відповідної територіальної громади, зазнали пошкоджень під час військових дій та мають перспективу відновлення, не може бути відчужене або переуступлене іншим суб'єктам права власності окрім суб'єктів комунального сектору громади.

Література

1. Мунько А.Ю. Поступ українських міст щодо реалізації концепції SMART-City в управлінських процесах. *Вчені записки Таврійського Національного університету імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. Т. 3 (72). № 6. С. 161-166. URL : <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2022.6/25>.

ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ ІНСТИТУТІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ І НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Горенич Микита, здобувач 2 курсу групи МгПУА -1 – 23, факультету менеджменту і маркетингу

Науковий керівник Крушельницька Т.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро

Ефективне фінансування інститутів публічної влади є ключовою передумовою для стабільного функціонування державних інституцій, забезпечення соціально-економічного розвитку, безпеки та підтримки суспільної стабільності в країні. Проте, війна висунула перед публічними фінансами низку викликів і проблем, які необхідно вирішувати в умовах дефіциту ресурсів, тому дослідження узагальнення проблем публічних фінансів і визначення напрямів їх вирішення є актуальним.

Зміни в адміністративно-територіальній структурі країни та перерозподіл функцій між різними рівнями влади потребують нового підходу до фінансового забезпечення, що враховує інтереси як центральної, так і місцевої влади. До того ж, громадяни очікують вищої якості послуг, що надаються державними інституціями відповідно до сучасних стандартів. А втілення нових видів послуг зазвичай передбачає запровадження сучасних технологій надання цих послуг та вимагає додаткових фінансових вкладень.

Та найбільші виклики для інститутів влади висунула війна а водночас і нові вимоги до обсягів фінансування інститутів публічної влади для забезпечення виконання ними не лише функцій мирного життя, а й вирішення питань оборони, безпеки, масштабованої соціальної сфери. В умовах посилення ризиків від війни та активізації боротьби з проявами корупції важливо забезпечити прозорість і підзвітність витрачання фінансових ресурсів. Несприятлива економічна ситуація, яка в умовах війни набула ознак глибокої кризи, змушує державу обмежувати витрати і шукати більш ефективні моделі фінансування для досягнення максимальних результатів. Тому очікуваним є перегляд розподілу фінансових потоків між різними рівнями бюджетів. Зокрема кошти податку на доходи фізичних осіб, який стягнуто із заробітної плати військовослужбовців і який раніше залишався у

розпорядженні місцевих бюджетів з 1 жовтня 2023 року по 31 грудня 2023 р. «зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України та спрямовується у таких пропорціях за такими напрямками: так: 50 відсотків – Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на здійснення заходів із закупівлі спеціальної техніки та обладнання; 50 відсотків – Міністерству оборони України для закупівлі артилерійських систем»[1].

Тож проблеми фінансування інститутів публічної влади мають значний вплив на ефективність та якість виконання їхніх функцій. Ось основні проблеми, з якими стикаються органи державної та місцевої влади на наш погляд такі:

Недостатність фінансових ресурсів, які виникають через обмеженість державного і місцевих бюджетів і зростання видатків, зокрема на оборону та соціальні програми, фінансування органів публічної влади залишається недостатнім.

Низький рівень фінансової автономії місцевих органів влади. Незважаючи на проведення реформи децентралізації, місцеві органи часто залишаються залежними від фінансування з центрального бюджету. Це обмежує їхню здатність самостійно планувати та реалізовувати проєкти, спрямовані на розвиток громади.

Неефективний розподіл бюджетних коштів через відсутність чітких критеріїв та прозорих механізмів розподілу коштів часто призводить до непропорційного фінансування окремих проєктів або відомств, що не сприяє підвищенню якості публічних послуг. Також це створює ризики нерівномірного розподілу ресурсів між регіонами.

Високий рівень корупції та нецільове і недоцільне в умовах війни використання коштів. У багатьох органах публічної влади відсутні ефективні механізми контролю за використанням коштів, що сприяє виникненню корупції та неефективного використання бюджетних ресурсів. Це підриває довіру суспільства до публічних інститутів та знижує ефективність їх роботи.

Недосконалість організації державного фінансового контролю, що є загрозою економічній безпеці держави і викликає виникнення зворотніх проблем недофінансування зокрема, «недонадходження до державного бюджету істотного обсягу податків, зборів та обов'язкових платежів, а також відповідних неподаткових надходжень, доходів від оренди державного майна тощо; погіршення фінансової дисципліни та зростання обсягів незаконних, нецільових витрат та недостач ресурсів; збільшення сфери та обсягів фінансових зловживань щодо надходження та витрачання бюджетних коштів; послаблення відповідальності за злочинні дії та необґрунтовані розтррати у фінансово-бюджетній сфері» [2].

З урахуванням наведеного головними напрямами реформування публічних фінансів в умовах економічної і політичної невизначеності є такі:

- 1) перегляд видаткової частини державного і місцевих бюджетів у напрямі посилення оборонної складової;
- 2) перегляд порядку перерозподілу податкових надходжень на користь фінансування актуальних потреб;
- 3) запровадження системи управління ризиками державного бюджету;
- 4) перегляд фіскальних правил у напрямі мінімізації пільг;
- 5) стимулювання залучення додаткових і альтернативних джерел фінансування видатків місцевих бюджетів;
- 6) удосконалення системи державного фінансового контролю.

Подолання цих проблем вимагає проведення комплексних реформ у сфері фінансового забезпечення інститутів публічного управління, зокрема підвищення прозорості та підзвітності, впровадження сучасних фінансових технологій, посилення громадського контролю, а також активного використання альтернативних джерел фінансування.

Література

1. Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо забезпечення підтримки обороноздатності держави та розвитку оборонно-промислового комплексу України: закон України № 3381-IX від 20.09.2023. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/42765>.
2. Погрішук Галина, Головай Надія, Сучасні проблеми та перспективи розвитку державного фінансового контролю в Україні. Економіка та суспільство 2022. № 46. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-46-61> DOI: <https://orcid.org/0000-0001-6410-0594>.

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Довженко Сергій, здобувач ступеня доктора філософії кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування,

Науковий керівник Крушельницька Т.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро

Україна має розвинений агропромисловий комплекс, який здатний повністю забезпечувати внутрішні потреби країни в харчових продуктах, а також активно представляти українську продукцію на міжнародних ринках ключових аграрних товарів. Завдяки стабільному і значному експорту продовольства, Україна виступає одним із важливих гарантів глобальної продовольчої безпеки. Втім, війна росії проти України висунула нові виклики до аграрних підприємств, які мають бути враховані при визначенні пріоритетних напрямів державної аграрної політики, це й зумовлює актуальність нашої публікації.

«До повномасштабної війни за обсягами експорту Україна входила до п'ятірки найбільших експортерів зернових у світі, експортували ¼ від того, що виробляли, внутрішнє споживання зернових становило лише 20–25 %. Україна постачала 10 % світового експорту пшениці, понад 14 % кукурудзи і понад 47 % соняшникової олії»[1]. З початком повномасштабної війни виникли нові загрози, втім Україна хоч і дещо поступилась позиціями, все ж утримує ключові позиції на світовому аграрному ринку. Так, «завдяки допомозі партнерів Україна залишається ключовим постачальником на світових ринках зерна та соняшникової олії, з часткою понад 10 % міжнародної торгівлі. 2023р. експортовано 16,1 млн т пшениці до 65 країн, 26,2 млн т кукурудзи до 80 країн і 5,7 млн т соняшникової олії до 130 країн світу» [2].

За цих умов можемо узагальнити низку пріоритетних напрямів аграрної політики в умовах російсько-української війни і тих ризиків для аграрного сектору, які вона спричиняє.

Насамперед, це забезпечення продовольчої безпеки, причому цей напрям стосується не лише національної продовольчої безпеки, це питання глобального рівня і Україна в цьому